

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia piątek, 5 kwietnia 2024 r.

Poz. 2002

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.128.2024 WOJEWODY WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

z dnia 2 kwietnia 2024 r.

Działając na podstawie art. 91 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2023 r. poz. 40 ze zm.), stwierdzam nieważność załącznika do **uchwały Nr LXVII/553/2024 Rady Miasta Lubawa** z dnia 29 lutego 2024 r. w sprawie przyjęcia programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie gminy miejskiej Lubawa w 2024 roku, w części dotyczącej § 8 ust. 3.

Uzasadnienie

Rada Miasta Lubawa, na sesji w dniu 29 lutego 2024 r. podjęła uchwałę, o której mowa na wstępie. Przedmiotem uchwały jest przyjęcie programu opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt na terenie gminy miejskiej Lubawa w 2024 r, stanowiącego załącznik do uchwały, zwanego w dalszej części Programem.

Uchwała wpłynęła do organu nadzoru w dniu 4 marca 2024 r.

Na wstępie należy wskazać, iż w świetle utrwalonego orzecznictwa, uchwały organów jednostek samorządu terytorialnego muszą być podejmowane wyłącznie na podstawie i w granicach prawa. Przepis udzielający kompetencji prawodawczej podlega wykładni dosłownej, a zatem nie może być interpretowany rozszerzająco. Każde bowiem wykroczenie poza zakres udzielonego upoważnienia, stanowi naruszenie normy upoważniającej i konstytucyjnych warunków legalności aktu wykonawczego.

W ramach wprowadzonych w § 8 Programu regulacji, w ust. 3 Rada postanowiła, iż zwłoki usypionych zwierząt muszą być odpowiednio zabezpieczone do czasu zabrania ich przez odpowiednie służby.

Stosownie do art. 11a ust. 1 ustawy o ochronie zwierząt (Dz. U. z 2023 r. poz. 1580 ze zm.), rada gminy wypełniając obowiązek, o którym mowa w art. 11 ust. 1, określa, w drodze uchwały, corocznie do dnia 31 marca, program opieki nad zwierzętami bezdomnymi oraz zapobiegania bezdomności zwierząt.

W ust. 2 ww. przepisu, ustawodawca wskazał, że program, o którym mowa w ust. 1, obejmuje w szczególności:

- 1) zapewnienie bezdomnym zwierzętom miejsca w schronisku dla zwierząt;
- 2) opiekę nad wolno żyjącymi kotami, w tym ich dokarmianie;
- 3) odławianie bezdomnych zwierząt;
- 4) obowiązkową sterylizację albo kastrację zwierząt w schroniskach dla zwierząt;
- 5) poszukiwanie właścicieli dla bezdomnych zwierząt;
- 6) usypianie ślepych miotów;
- 7) wskazanie gospodarstwa rolnego w celu zapewnienia miejsca dla zwierząt gospodarskich;
- 8) zapewnienie całodobowej opieki weterynaryjnej w przypadkach zdarzeń drogowych z udziałem zwierząt.

Powyższy przepis, daje gminie szerokie upoważnienie, co do zakresu regulowanej materii, nie można jednak na tej podstawie wyprowadzić wniosku, iż zakres wprowadzanych regulacji może być w pełni dowolny.

W ocenie organu nadzoru brak jest podstaw do wprowadzenia w Programie kwestionowanego wyżej postanowienia. Takie działanie rady gminy stanowi istotne naruszenie przepisu art. 11a ustawy o ochronie zwierząt, który nie upoważnia rady gminy, mimo wprowadzenia przez ustawodawcę katalogu otwartego co do przedmiotu regulacji, do nakładania obowiązków na inne niż gmina podmioty (bliżej nieokreślone), jak ma to miejsce w § 8 ust. 3.

Należy podkreślić, iż Program stanowi plan działania i wytyczne dla organu wykonawczego, który na jego podstawie prowadzi działalność w sferze zadań publicznych. Powołany przepis art. 11a ww. ustawy regulacji nie zawiera upoważnienia do określania przez organ stanowiący gminy norm, w ramach których nakładane są obowiązki na inne podmioty.

Mając na uwadze powyższe, w ocenie organu nadzoru, zamieszczenie w Programie, przyjętym przez Radę Miasta Lubawa, kwestionowanego postanowienia nastąpiło, bez ustawowego upoważnienia.

Zgodnie z przyjętym stanowiskiem judykatury (m.in. WSA we Wrocławiu, w wyroku z dnia 15 marca 2007 r. sygn. akt: II SA/Wr 521/06), „przyznana radzie gminy kompetencja nie oznacza dowolności”. Podejmując zatem akt normatywny organ stanowiący musi ściśle działać na podstawie i w granicach upoważnienia wynikającego z ustawy.

W związku z tym, iż powyższe postanowienie podjęto z przekroczeniem delegacji ustawowej, zawartej w art. 11a ww. ustawy o ochronie zwierząt, zaistniała konieczność stwierdzenia jego nieważności.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.

Od niniejszego rozstrzygnięcia przysługuje prawo wniesienia, za pośrednictwem Wojewody, skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie w terminie 30 dni od daty jego otrzymania.

wz. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
Mateusz Szauer
I Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski